

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Af Lyst til Vidskab uden Mage

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Af Lyst til Vidskab uden Mage", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946, 1944-1964*, s. 165. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid80551/facsimile.pdf> (tilgået 17. juni 2021)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

- 5 Saul og hans Jonathan sammen  
Leved saa kiærlig med Gammen,  
Skille dem kunde  
Døden selv ei nogenlunde;  
Hver af dem Begge som Ørnen var let,  
Stærk og som Løvernes Æt.
- 6 Israels Døttre! o græder for Saul!  
Han som jer klædte i Skarlagensuld  
Lod eders Klæder i Tav!  
Stadselig stikke med Guld!
- 7 Hvorledes sank dog i Vaabenlarm  
Heltens Arm!  
Paa dine Høie Jonathan slagen  
Midt paa Dagen!
- 8 Hjertet, hvor krymper det sig  
Jonathan! Broder! for dig  
Kiær varst du mig overmaade,  
Vist var *din* Kiærlighed mig,  
Mere end Kvindernes selv, en vidunderlig Gaade.  
Hvorledes faldt dog de Helte i Støvet,  
Hvad haver saadanne Stridsvaaben døvet?

---

**No. 50.**

***Kong Salomon.***

---

- 1 Af Lyst til Vidskab uden Mage  
Kom Gæster mange til min Gaard,  
Al Verden kaldte mine Dage  
Ebræer-Folkets *Gyldenaar!*
- 2 Opblomstrende i Fredens Skygge,  
Var Landet som en *Rosengård,*

- Og Alt hvad Hænder kunde bygge,  
Var efter Snoren paa et Haar.
- 3 Da *Libanons* de stolte Cedre,  
For Savetand og Øxeblad  
Sig maatte paa mit Vink fornedre  
Til Sparreværk i *David's* Stad!
- 4 Paa mine Snekker over Havet  
Kom hele Verdens Herlighed,  
Som Stene, Sølv og Guld og Ravet,  
Og Perler som de regner ned!
- 5 Da over Bjerge, over Dale,  
Der gik til Verdens Ende Ry  
Af Herrens Huus og Kongens Sale,  
Hvor Gyldenspir stak høit i Sky!
- 6 Hvad Øiet saae, hvad Øret hørde,  
Og hvad fra Hjertets Dyb oprandt,  
Til Bogs med Kløgt og Konst jeg førde,  
Et Ordsprog til hver Sandhed fandt!
- 7 Dog tit mig naged i min Vælde,  
Paa Lykkens Tind, i Fredens Skiød,  
At magtesløs er Kraft mod Ælde,  
Og Kløgten mod den bitre Død.
- 8 Derhos det pinte mig saa saare,  
Naar jeg paa Verdensløbet saae,  
At Viismands Søn er tit en Daare,  
Beleer hvad ei han kan forstaae!
- 9 Da med en Taare i mit Øie,  
Jeg sagde: Alt paa Jord er Tant!  
Stig ned, Guds Viisdom, fra det Høiel  
Forklar hvad evig bliver sandt!
-